

Editorial

Revista
de
Girona

Els vincles gironins de quatre escriptors

En el decurs de l'any passat hem vist desaparèixer quatre escriptors catalans: Terenci Moix, Manuel Vázquez Montalbán, Joan Perucho i Miquel Martí i Pol. Tres barcelonins i un osonenc, però tots lligats a les terres gironines amb vincles literaris i sentimentals.

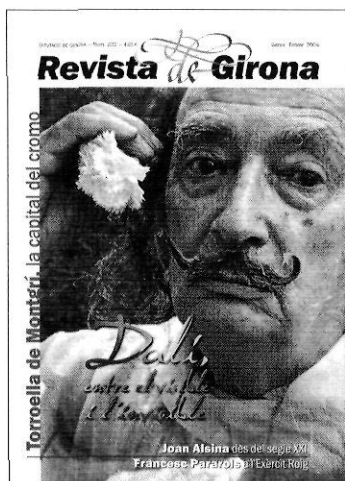
Terenci Moix, col·laborador de la primeríssima etapa de la revista *Presència*, va aspirar al premi Prudenci Bertrana des de la primera edició, i el va obtenir a la quarta, el 1971, amb la novel·la *La increada consciència de la raça*, ambientada parcialment a la Platja d'Aro de l'època. Més tard, trobaria a Ventalló un refugi de pau per a la seva accidentada trajectòria vital.

Manuel Vázquez Montalbán, l'any 1969, va situar entre Camprodon i Sant Pau de Segúries l'acció de la novel·la *Recordando a Dardé*. El seu refugi empordanès va ser una casa a l'ombra del monestir de Sant Miquel de Cruïlles, que segons ell era una autèntica joia de la corona del país, inexplicablement deixada de la mà de tots els poders. Va participar en el Debat Costa Brava de 1976 i va escriure pròlegs per a diversos llibres gironins.

Joan Perucho va exercir com a jutge a Banyoles. Allà va escriure una part de la seva obra i va deixar diverses mostres en vers i en prosa de la fascinació que li produïen l'estany i el seu entorn, com ara el *Paisatge lacustre a la gramola*. També va evocar breument en un poema la ciutat de Girona.

Miquel Martí i Pol va mantenir una estreta relació amb Sant Gregori del Gironès, on té dedicat un monument; la biblioteca del poble porta el seu nom. Va escriure uns versos de circumstàncies sobre Girona i l'any 1988 va pronunciar el Pregó de les Fires de la ciutat conjuntament amb Lluís Llach. Convidat pel cantant, va passar l'estiu del 1990 al Baix Empordà i hi va escriure el llibre *Suite de Parlavà* i altres poemes inspirats en el paisatge dels voltants.

La personalitat literària i humana dels quatre escriptors ha estat glossada des de tots els angles possibles a partir del moment de la seva mort. Nosaltres, des d'aquí, només volem deixar constància de les seves vinculacions amb la nostra terra i celebrar les seves aportacions personals al patrimoni de la literatura de temàtica gironina.

Dalí: A l'índex de la *Revista*, des del número 1 fins avui, hi ha més de cinquanta entrades a nom de Salvador Dalí. Les principals pertanyen al número 68, de 1974, dedicat a l'artista amb caràcter monogràfic amb motiu de la inauguració del Teatre-Museu. Aquell número, enriquit amb textos de col·laboradors com Aldámiz, Bernils, Deulofeu, Fontserè, Garrido Pallardó, Gich, Guardiola, Maurici, Miravittles, Santos Torroella o les germanes Vayreda, va merèixer en el seu moment una segona edició i, novament exhaurit, és ara una relíquia bibliogràfica cobejada pels estudiosos de l'obra daliniana. Avui afegim a aquell material les aportacions que configuren el dossier d'aquest número, commemoratiu del centenari del naixement del pintor.